

grundlaget for en varig lav ledighed. Det er en kæmpe opgave. Det er for at være helt ærlig også en kæmpe kommunikationsmæssig opgave, som jeg sådan set glæder mig over Det Radikale Venstre nu yder et positivt bidrag til ved at rejse den her debat. For det kommer jo til at stille os over for den udfordring som politikere, at vi på den ene side her i 2009, hvor ledigheden er på vej op, men fra et historisk lavt niveau, viser, at det er en problemstilling, vi kerer os om og også gør noget ved, samtidig med at vi altså fastholder den dagsorden, der hedder, at et af de største problemer i det her samfund på sigt er, at vi ikke har hænder nok. På centrale dele i den offentlige sektor og på centrale dele i den private sektor kommer vi på sigt til at mangle de rigtige hænder og hoveder. Så kortsigtet skal vi altså tage danskernes bekymring alvorligt, samtidig med at vi skal insistere på, at der er en langsigtet dagsorden, som har et lidt andet indhold.

Derfor vil jeg også meget klart tilkendegive, at når og hvis der skal handles på den aktuelle konjunktursituation, skal det jo ske på en sådan måde, at det er i overensstemmelse med de målsætninger, vi forfølger på den mellemlange bane frem til 2015. Det er en forudsætning, at de prioriteringer, vi skal foretage, finansieres på et holdbart grundlag.

Når det så er sagt, er situationen den, at lige præcis 2015-planen jo altså tegner et billede af samfundshuset Danmark, der bygges ud år efter år på et fundament, som vi så skal støbe hen ad vejen, nemlig de 14 mia. kr. i varig forbedring af de offentlige finanser. Givet, at vi magter at støbe det fundament, kan vi også se udbygningen for os med flere investeringer på infrastrukturområdet, flere investeringer i sygehussektoren, i de borgernære offentlige institutioner, en oprustning af forskningsindsatsen og uddannelsesindsatsen m.v., og vi har jo så friheden til over tid at tage stilling til, hvordan vi skal veje det af, hvor mange offentlige ressourcer vi skal bruge i år på offentlige investeringer, hvor mange året efter og året efter igen.

Det er sådan set det, der giver os den frihed til på en og samme tid at styre efter et meget præcist langsigtet mål og så bruge, jeg havde nær sagt moderne GPS-teknologi til at slå nogle slag undervejs, som er kloge. Hvis vi f.eks. vil adressere en særlig ledighedsituation i bygge- og anlægssektoren, jamen så har vi jo altså, jævnfør den finanspolitik, vi har ført de senere år, muligheden for i en periode at skrue op for offentlige investeringer, vi har muligheden for i

forbindelse med en skattereform at finansiere den over tid, men altså give den et indløb, hvor den til en start yder et bidrag til at fremme efterspørgslen i vores samfund. Det er tænkningen bag det her.

Kl. 13:15

Det, vi så skal holde os for øje, er, at vi skal have støbt det her fundamentet på 14 mia. kr. frem til 2015. Og går det så godt eller skidt med det? Jamen det går. Sidste år lavede regeringen jo f.eks. en jobplan sammen med Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Radikale Venstre, vi har også lavet en sygefraværshandlingsplan, og tilsammen styrker de finansieringsgrundlaget med 2 mia. kr. årligt. Det, vi er på jagt efter, er som sagt 14 mia. kr., og derfor kan man jo sige det på den måde, at vi i de kommende år har nogle strukturkrav, som år for år skal svare til den indsats, vi ydede i 2008 med jobplan og sygefraværplan. Så stor er udfordringen, men så er den heller ikke større.

Hvis vi år for år træffer beslutninger, der har struktureffekt, sådan som vi gjorde i 2008, når vi i mål, og jeg har jo lige konkret peget på to projekter, der er sat i søen, og som giver en anledning til at træffe den slags beslutninger, nemlig skattereform og arbejdsmarkedskommission. Jeg vil også meget klart tilkendegive, at det, vi ikke nåede i efteråret på hele beskæftigelsesområdet, jo bare skærper ambitionen med hensyn til det, vi nu skal i gang med på skatteområdet. Regeringen går i hvert fald ind i det forløb med den ambition, at en skattereform, en skatteomlægning skal bidrage til at øge holdbarheden i den økonomiske politik frem mod 2015.

Hvis man så ser på, hvor vi er lige her og nu, finder man jo det klareste svar i vores konvergensprogram, altså vores indmeldinger til EU, som vi foretager en gang om året. Vi gjorde det senest lige op mod jul, hvor vi afleverede konvergensprogrammet for 2008, og hvis man ser på det, må man konstatere, at vi overordnet er helt på sporet i forhold til målsætningerne om finanspolitisk holdbarhed samt overskud eller balance på den strukturelle offentlige saldo hele vejen frem mod 2015.

Hvordan vi præcist landet, afhænger i høj grad af oliepriserne. Det viser lidt om følsomheden i det her, at med den olieprisfremskrivning, vi lagde til grund, og som er den samme som den, Det Internationale Energiagentur lagde frem i 2007, når vi lige akkurat ikke frem til målstregen. Hvis man derimod tager den seneste olieprisprognose fra Det Internationale Energi-